

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 76 Stemmer.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov, hvorved Frederiksberg Kommune udskilles fra Københavns Amtsraadsreds.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1673—74.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Der er i det andet Ting tilføjet en Bestemmelse i § 2, som gaar ud paa, at Frederiksberg Kommune fremtidig i alt, hvad der angaar Vejvæsenet, skal betragtes som Købstad. Efter de Bestemmelser, der i øvrigt indeholdes i § 2, skal Frederiksberg i Henseende til Rettigheder og Forpligtelser stilles paa samme Fod som en Købstad i Forhold til Københavns Amtsraad. Det vil heraf blive en Følge, at Frederiksberg ogsaa med Hensyn til Vejvæsenet i økonomisk Henseende vil blive stillet som Købstad, og det er derfor forekommet som en Abnormitet, at Københavns Amtsraad fremdeles skulde have det overordnede Tilsyn med Vejvæsenet der. Man har ment, at det vil være rettest, at Forholdet med Hensyn til Tilsynet med Vejvæsenet paa Frederiksberg bliver ordnet som i Købstæderne, altsaa føres af Amtmanden. Jeg anser denne Forandring for korrektest og kan derfor for mit Vedkommende anbefale at tiltræde den.

Rosleff: I Henhold til den ærede Ministers Udtalelse skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget, da den der vedtagne Ændring kun er en Formalitet uden reel Betydning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 83 St.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

De to følgende paa Dagsordenen opførte Sager kunne ikke foretages endnu, da Sagen Nr. 7, Lovforslaget om Forandring i Lov om Alderdomsundersøttelse af 9de April 1891 § 9, ikke er kommet herud fra det andet Ting. De maa derfor foreløbig udsættes.

Man gik derefter til Sagen Nr. 9 paa Dagsordenen:

Fortsættelse af 1ste Behandling af den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1896—97.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (*Hørring*): Det første Punkt i Betænkningen, jeg skal omtale, er den Henstilling, der er kommen for Udvalget om en anden Affattelse af Statsregnskabet i Fremtiden. Det er jo foranlediget ved Udtalelser fra Landstingets Udvalg om det Omfang, som Betænkningen fra Statsrevisorerne har faaet i de senere Aar, idet denne Betænkning stadig er bleven større og større. Udvalget henstiller nu til Overvejelse, om man ikke bedre kunde gaa den Vej at forøge Statsregnskabet med en særlig Afdeling, hvori forelaa trykt en Regnskabsoversigt over det paagældende Regnskabsaar og tillige de fornødne Specifikationer saaledes, at disse sidste affattedes i Henhold til Specifikationerne i Anmærkningerne til Finansloven. Dette Spørgsmaal skal komme under Overvejelse, men jeg skal dog allerede nu udtale, at jeg ser egentlig ikke, at man herved opnaar det, som har foranlediget Landstingsudvalgets Bemærkning, nemlig en Begrænsning af det foreliggende Materiale. Det vilde jo kun være at flytte det Materiale, som nu foreligger i Statsrevisorernes Betænkning, over til et eventuelt Tillæg til Statsregnskabet, og der maa jeg navnlig gøre opmærksom paa, at det er utvivlsomt Materialet, naar det saaledes skal knyttes til Statsregnskabet og leveres direkte af Administrationen, vil blive betydeligt større i Fremtiden, end det har været, naar det er fremtraadt i Statsrevisorernes Betænkning. Det følger nemlig af sig selv, at Administrationen ikke kan skønne over, hvorvidt det Materiale, der saaledes skal meddeles, er af større eller mindre Betydning, men at Spørgsmaalet maa søges